

Nezaklepávejte
mě
slova

Zdeněk Svoboda

Nezakleпávejte
mě
slova

Brněnská diecéze
Církve československé husitské, 2007

Copyright © Zdeněk Svoboda
ISBN

I POHLEDNICE

Zima na dědině

*U nás na dědině
neměl nikdy nikdo
na okně teploměr*

*Sílu mrazu
měřily děti jazykem
na železném zábradlí
u potoka*

*Když přimrzl
tu bylo již třeba
zimy se stříci*

*A kdo takto propůjčil jazyk
obecnému blahu
nečekal na dech jara
Nějakou dobu ovšem nemluvil*

To zábradlí tam stojí podnes

Kdesi na Vysočině

*Kočka země půvabně se hrbíc
dívá se po nás v očích lesk
přes trsy světle fialových vrbic
Pak obejmě nás krásný stesk*

U rybníka jménem František

*Maličký zámek
se otevřel pomněnkovým klíčem*

*V boku smutně krásné komnaty
zeje rána*

Hadi rdesna zaclánějí

*U stropu povívá
roztrhaný igelitový závěs*

*Ale někde v koutku se jistě skrývá
střepinka džbánu
z něhož voda po jahodách chutnala*

*Ohniště na loučce by bylo k nenalezení
kdyby z hlubin země nevytryskla písnička*

*Stromy zmužněly
V hnízdě mezi kořeny
spí náhrdelníky z kůry*

*A rybník má doposud
člověčí jméno
František*

Rybníky na Vysočině

*V trávě pohozené střípky
Stromy v nich rostou dolů korunami
a vítr ladí starodávné skřipky*

*Za lunných nocí když jsou vody samy
mlčenlivé smutné rybky
je stříbrí šupinami*

Můj Kyjov

*Ej z komínků vinných sklepů
táhne to na podzim omamně
rovnou do oken gymnázia*

*V koruně jabloně visí bosý
kandidát věd
a poslední polyhistor
mu v trávě na flétnu hraje koledy*

*V útulné kotelně
nonstop happening*

*Náměstím kráčí podoben Kristu
pan Tichý ve smutečném*

*Všude kam vstoupí
rostou mediální květiny*

*Nad Onassisovou čtvrtí
letí čmelák*

Sklepy pod hřbitovem

*V jednom slováckém městě
sahají vinné sklepy
až pod hřbitov*

*Snad aby nebožtíci
měli aspoň něco z řečí a zpěvů
u dubového stolu
a z vůní müllera
ryzlinku burgundy
frankovky a veltlínu*

*Někteří nevděčníci
však prý vstali
a vykradli se jinam
a pijí onačejší víno
vyzrálé a vzácné
u stolu královského*

Věříte tomu?

Starý židovský hřbitov

*Komusi napadlo
zamknout vrátka kolíčkem
na prádlo*

*Za nimi tráva vysoká a šerosvit
Stromy se skoro bojí
Šelestit*

*Střelou času zraněny
Padají na zem náhrobní
kameny*

*Nápisy jdou s roky pozpátku
A rosná slza se skrývá v malém
poupátku*

Luhačovické inhalatorium

*U vchodu vítá přichozí
laskavý profesor*

*Dvanáctičlenný sbor
se zástěrkami pod krkem
provozuje novou skladbu
Krzysztofa Pendereckého*

*Mnohohlavý drak
vydechuje z chřípí
blahodárnou páru*

*Tajemní hosté v bílých burnusech
vstupují do kabin
aby vzlétli k oblakům*

*Zástupy bloudí
v londýnské mlze*

*A poslední dveře
vedou do sluneční lázně*

To nejzajímavější

To nejzajímavější v našem městě?

*Nikoliv zámek
s vinárnou (I. skupina) v útrobách
Nikoliv poučná expozice
Bota v dějinách
Nikoliv ateliéry
kde se stříhají a šijí sny*

*Ale všudy přítomná
cihlová červeň
A průchody a schodišťátka
v Lesní čtvrti
A nevysvětlitelný název ulice
Santražiny*

Poraněná krajina

*Poraněná krajina
sotva koho zajímá*

*Je sama Bez pomoci
Je sama Nemohoucí*

*Malomocná krajina
ani bolest nevnímá*

*A každá rána zeje
teskně a bez naděje*

*Skomírává krajina
poznenáhlu zhasíná*

*Do nehybných očí
výčitka z hlubin skočí*

Po bouři v horách

*Sedíme v první řadě
Zvedá se opona
z mlžné gázy*

*Nejprve zahlédneme nohy rusalek
v bílých šedých a hnědých punčochách*

*Porouchala se kladka
Nohy na čas zmizely
Trpělivě čekáme*

*Poznova nohy
a strnulé rozpažené ruce
Za nimi vysoká čertova stěna
porostlá lišejníkem*

*Mohutná střecha
Na jejím vrcholu
se v prudkém reflektoru
třpytí zlato Rýna*

*Modrý horizont
Můžeme vstoupit na jeviště*

Tatry I

*Zde zahynul gigantický pratvor
Mohyla z balvanů
kryje mu trup*

*Z paradontózní dásně
trčí vykotlaný zub*

*Turisté vzdychají
Jak je tu krásně*

*Lékaři slézají střepy
potřásající hlavou*

*Škoda
To sotva kdo slepí*

*Je to zub času
jenž sám na sobě hlodá*

Tatry II

(Davidovi)

*Jeviště je stejné rok co rok
Štíty obrů*

Sedla divokých koní

Plesy ples

Doliny s klíny

Vodopády kamení a slov

A navíc smog

*Barevní mravenci putují sem a tam
Chtějí vidět zblízka*

*jak to je
když nad Tatrou sa blýska*

*Jsem pro to slepý
neboť na každém kroku
potkávám malého chlapečka
který se nám tu ztratil*

Je tomu spousta roků

V horách

*Lomnický štít si omotal
mušelínový bílý šál*

*V potoce voda neskutečně čirá
jak uhlířova víra*

*Stromy podpírají modrý stan
Je pro pokojné uchystán*

*Vrtulník ta velká včela
na laně nese břímě
Dvě mrtvá těla*

U Chopinova pomníku ve Varšavě

*Obklíčen červenou a bílou vůní
hraje tu o nedělích
sám krásný Chopin
Holoubci noty roznášejí
po cestách oněmělých
A zlého není nikdo schopen*

Obrazy

*Kříže na kopulích
chrámu svatého Marka
praskají pod tíhou exhalátů*

*Uvnitř hřímá černý pastor
a zanícený zástup
tančí tleská a zpívá*

*Každý nebe nespatri
kdo zaklíná se nebem*

*Před zdobnými dveřmi
slovácká zahrádka
Voní růžemi liliemi
karafiáty a kopretinami*

*Na jarní trávě
se pase beránek sedmirohý
Ovčáci v bílých řízách
jej chrání ratolestmi*

A turisté se diví

II TÁZÁNÍ

Nezaklepávejte mě slova

*Kam jste se schovala
slova nemytá a nečesaná
spanilá a omamná?*

*Dlouho vás hledám
za lípami vůní
pod mosty laskavosti
ve studních srdcích
za zdmi nářků
na půdách vzpomínek
a vy nikde*

*Šeří se a je mně zima
Bojím se že vás nenajdu
Prosím vás
nezaklepávejte mě*

*Zaklepejte
a já řeknu rád
Vstupte*

Noc a den

*Vzpomeneš si ještě
Prochodili jsme celou noc
promáčenou až na kost drobným deštěm
V nejtemnějších koutech jsme se líbali*

*Dávno před ránem
v nás svítalo*

*A právě tenkrát
na místě pustém a odraném
v odlehlé ulici
jsme potkali shakespearovské zjevení
smutné a skučící
Slabomyslného chlapce
Šel vedle tatínka
a blouznil a vyl
jako když zvíře nařiká*

*Stáli jsme mlčky
až přešli a zmizeli ve sluji noci
Stáli jsme mlčky
a mysleli na zrození dětí*

*A pak se rozbřesklo
a bylo jitro
A bylo dnes
Déšť se šel prospat po noční šichtě
ptáci se nesměle ozvali v zahradách
a v oknech
se dusil smíchem džez*

Setkání abiturientů

*Z osmdesáti schodů
od nádraží ke gymnáziu
neubyl
žel
ani jediný*

*Staříčká budova
si pořídila nové šaty
ozdobené však jako kdysi
řeckým ornamentem*

*Je třeba se chovat způsobně
Dívají se po nás profesori
skryti za okny mlčenlivosti*

*Co krok
to zášleh zašlého
Občas bédně zakopáváme
o stopy Komenského*

*V ryčné hospodě na Ventrčáku
se vynořují tváře
Dá to práci shledat v mlze času
jak vypadaly bez vrásek*

*Jen jedna nezestárla
Jméno toho jemuž patřila
je napsáno
na stěně Pinkasovy synagogy*

Spirituál

*Teskný slunkem dávno opuštěný úval
Kdosi tiše zpívá starý spirituál
Neodháněj prosím neodháněj mne
Nemilovat nemůžu přesto že jsi na mne zlý
Věřit jsem si uvykla nebylo to rozumné
Neodháněj prosím neodháněj mne*

*Dary změnily se v střepiny a cáry
Kdosi tiše zpívá spirituál starý
Neodháněj prosím neodháněj mne
Nemilovat nemůžu přesto že jsi na mne zlý
Věřit jsem si uvykla nebylo to rozumné
Neodháněj prosím neodháněj mne*

*Dávná slova živá jsou a uhrančivá
Kdosi tiše starý spirituál zpívá
Neodháněj prosím neodháněj mne
Nemilovat nemůžu přesto že jsi na mne zlý
Věřit jsem si uvykla nebylo to rozumné
Neodháněj prosím neodháněj mne*

*Ortel ani milost nikdo nenapíše
Kdosi starý spirituál zpívá tiše
Neodháněj prosím neodháněj mne
Nemilovat nemůžu přesto že jsi na mne zlý
Věřit jsem si uvykla nebylo to rozumné
Neodháněj prosím neodháněj mne*

Všichni jsme dobří

*Leží schouleni k sobě
jako kdyby jim bylo zima
Drží se křečovitě hlíny
té poslední země která jim zbyla*

*Čím jim zbělely vlasy?
Vápnem či děsem?*

*Leží pod divokou trávou
světadílů
sražení strašným úderem kovové pěsti
která jim zanechala černou pečeť v týle*

*Je jich mnoho velmi mnoho
kteří tak nebezpečně tiše leží
od dob kdy člověk zakřičel
Já*

*Už se hledali viníci
v podsvětí i v nadsvětí
Marně
Všichni jsme dobří*

*Je třeba věřit
že ti mrtví schoulení k sobě
v hromadných hrobech
skončili nevysvětlitelnou sebevraždou*

O zlých mrtvých

*O zlých mrtvých
se nejlíp píšou básně*

*Je ovšem třeba
vyčkat lékařské zprávy
podívat se do rakve
pod ni
napravo nalevo
smeknout čepici
a pak ještě nějaký ten rok počkat*

*A když se Zlý ani pak neprobudí
můžeš o něm psát
hněvivě
zvednout slova tvrdší nad kámen
nechat je útočit v rojnici
a křičet*

*O zlých mrtvých
se nejlíp píšou básně*

Plnou parou

*Plnou parou vzad
do země mylení*

*Zmatený film rozesmává i děsí
Dějiny jdou pozpátku
Mrtví jsou ještě k rozpoznání
Děšť nesmyl sirup krve z kořínků trav
Transparenty zplihlé deštěm se dají číst
Výkřiky vězněné v betonových krabicích
je temně slyšet
A polomy nikdo neodklidil*

Jedeme plnou parou vzad

*Ale nádraží
odkud se vyjíždělo
už dávno zbořili*

Nemít nic

*Proti nežádoucím obrazům nikdy nebyla obrana,
ani vyhnanstvím, ani oslepením, a když dali malíři
useknout ruce, maloval klidně ústy. Blázni, jako by
nevěděli, že existují také neviditelné obrazy.*

Siegfried Lenz: Hodina němčiny

Nemít nic

*ani tvář k pohlazení
ani koutek s lampou
a knihou zaslíbení plnou
ani list ze sešitu vytržený
a zbytek tužky na smetiště odhozený*

Nemít nic

*Jenom nebe ukřižované
dvůr s ustrašenou trávou
vidiny a sny o domově
a slova myšlená
Smrt na každém kroku hlídkující*

A přece z těch slov

*tajně kradených
i na poušti rostou
neviditelné katedrály básní*

Čtu je a čtu

a pláču

Něco chybí

(Lumíru Čmerdovi)

*Hlava je celkem v pořádku
oči ústa uši končetiny též
ba i vnitřnosti*

Ale něco chybí

*nějaká maličká západka
nebo kolíček
či co já vím
prostě něco nepatrného
neviditelného
nezměřitelného
nezvažitelného*

Odložili jsme to

*do plechové krabice s rezavými hřebíky
a od té doby
se jenom lidsky tváříme*

Jekyll a Hyde

(Pavlu Nedvědovi)

Tisíc mramorových schodů

*Dobře živený muž
v příliš vysokých botách
(amputovaná tvář)
po nich za nohy táhne
(ó zlaté doby grotesek)
umírajícího
jehož hlava ty schody počítá
a každý červeně značkuje*

Za mými zády kdosi soucitně vzdychne

Obrátím se

Je to

*dobře živený muž
v příliš vysokých botách
(amputovaná tvář)*

Říká se že

zrcadlo nelže

Letní kino

*V průsvitných prstech paprsků
hrají si můry
na svatojánské mušky*

*Atrapy
indiánských hlídek
v barevných přikrývkách
a s hlavou v oblacích
(v oblacích kouře z maličkých ohníčků)
pohodlně nahlíží
širokým oknem do děje*

*Tu a tam rozbušky smíchu
když je někdo o život či o čest
oloupen*

*Zatím jen pod pláštěnkou
tmy
se plíží sklepeními a stokami
násilníci*

Ale zítra...

Kavárna na náměstí

*V kymácivé kajutě
se převaluje kouř z četných komínů*

*Tři orchestriony
do sebe neúnavně buší*

*U stolků
naskládané figuríny*

*Stéká do nich
lepkavá vlhkost*

*Zasklené oči
strnule hledí nikam*

*Na zemi leží
mrtvá vlaštovka*

Příměří

*Z daleka dovážené zbraně
po léta setrvávaly
v bratrovražedném rozhovoru*

*Parlamentáři se vraceli
s nepořízenou
Skladovali ji v opuštěných školách*

*A přece
nastalo příměří*

*Nad hořícím a dýmajícím městem
táhli čápi
Z obou stran barikád
je nadšeně sestřelovali
Bratři se konečně našli*

*Avšak na úplné smíření
je čápů příliš málo*

Navzdory I

*Rozsochatý strom
s korunou v oblacích*

*Na první větev
lze dosáhnout z ramenou přítele*

*Po haluzích to jde líp
Rozhled se zvětšuje
Lidé se zmenšují*

*A tam nejvíc nahoře
visí na konopných nitích
s hlavou maličko nakřivo
plody života*

Co chvíli dozraje nový

*A navzdory tomu
čeká dole dychtivý zástup
prodchnutý velikou myšlenkou:
Šplhat*

*Toto navzdory
je nepochopitelné
jako d'ábel*

Navzdory II

*Vysklené oko
Sliznice poleptaná dary civilizace
V ústech sladká chuť vlastní krve
Bubínek něžně protržený odborníkem
Ruce vylepšené mezi železnými dveřmi
Nohy zesílené otokem
Pohlaví vystřižené
Srdce chráněné před puknutím obručí strachu*

*A navzdory tomu
chce vidět
cítit
chutnat
slyšet
hmatat
jít
milovat
a doufat*

*Toto navzdory v člověku
je nepochopitelné
jako Bůh*

Lhostejnost I

*Jede si v báječném bouráku
nebo se kodrcá ve staré fordce
Dívá se vždycky
vytesaná z kamene
daleko dopředu
až za obzor
až na druhou stranu vlastního bytí
prostě až na své živobyті
aby neviděla do příkopů podél cesty*

Co kdyby tam někdo ležel?

*Nebo se opevní v jeskyni
a zastře okna
aby neviděla neslyšela necítila
aby byla jen sama se sebou u sebe*

A přece někomu není lhostejná

*A to je její
zasypaná
naděje nebo hrůza*

Lhostejnost II

*Skryti za šípkovým keřem
půjčili oči dalekonosným sklům
a s párátkem mezi zuby
pozorují*

*Jak
na malé mýtince
objímá chlapeček strom
aby neupadl
(ruce má svázané silonovou šňůrou)
a vytřeštěnýma očima
patří na své dvojče
kterému rezavým skalpelem
otevřeli zaživa břicho
a útroby hodili na zem*

*Křičel by
ale děs mu skočil do hrdla
a vlasy má bílé jako mléko*

Začátek září

*Před úly vzdělanosti
rojení andělů
s pahýly křídel*

*Běhají po chodničkách
nedaleko zatajeného království
jež jim odedávna patří*

*A či jsou
mlýnské kameny
opodál?*

Rekviem za vánoční stromky

*Vždycky koncem roku
začínají v lesích s popravami
Zubatá má žně*

Mrtví padají naznak

*Pak je svázejí do měst a vsí
a každá rodina si najde toho svého*

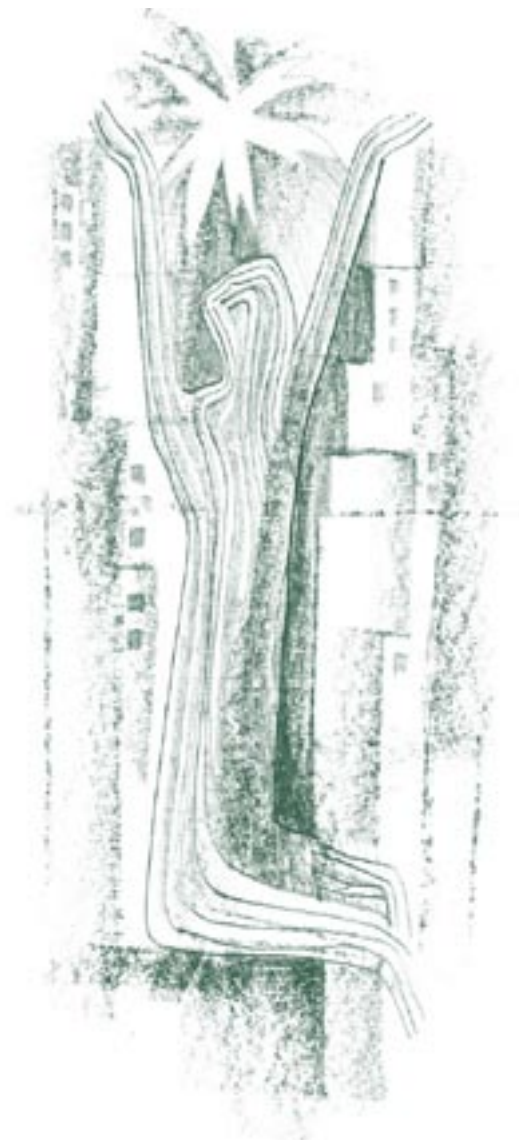
*Než jej vydá ohni
přizdobí jej co nejskvěleji
aby zakryla tu smrtnou podobu*

*Když je po všem
popel se uloží do popelnic
nebo rozptýlí po zahradě*

*A ti dlouho do jara nepohřbení
straší kočky a vrány*

*Celý svět však ví
že padli za Vánoce krásnější*

III NADĚJKY

Kudy jdou dějiny

*Učili nás
že dějiny kráčejí po slavných hlavách*

*Alexander Veliký
jeden schod vzhůru
Kleopatra
druhý
Napoleon
třetí – a tak dál
/a v pozadí zní chór
nebo vyhrává dechovka/*

*Ale teď vím
že se dějiny tichounce kradou
za deštivých nocí
ztracenými vartami
prohranými bitvami za spravedlnost
čistými zahradami
zázračných otázek dětí*

*A míří
domů*

Hodina zpěvu

*Lavice ve třídě
byly zvrásněny
dětskými radostmi i smutky*

*U obrovských žhnoucích kamen
se tyčila
pyramida dřeva*

*Z podlahy stoupal
pach oleje
a rozlitého inkoustu*

*Pan řídící
ověšený třiceti páry očí
stál mezi rozkročenými tabulemi*

*V levé ruce držel housle
v pravé smyčec
a řekl*

*Jsou tři
velcí čeští hudební
skladatelé*

*Smetana
A zahrál
Proč bychom se netěšili*

*Dvořák
A zahrál
Humoresku*

Fibich

A zahrál

Poem

*A potom jsme zpívali
větríčku z Dunaje
ať shodí jablíčko nebo dvě*

*Je sladko
slyšet tóny tří velkých českých
hudebních skladatelů*

*Ale když zavěje větríček z Dunaje
a shodí jablíčko nebo dvě
země se pode mnou chví*

Ještě ne jaro

Znenadání

*tě zasáhne hrstička vzduchu
jenž ve dne v noci
až od veliké slzy země
bez odpočinku spěchal
průsmyky se protáhl
a ještě má sílu mladého vína*

*Vysoko v tisícím poschodí
starého činžáku
sedí pan Debussy
který si otevřel klavír
a vypustil odtud
vlaštovky not
a už se o ně ani trochu nestará*

*A pak se předjaří
neslyšně podaří
vyrůst do jara*

Rozměry lásky

Šírokost

*Nikdo nemusí být cizinec a
host*

Dlouhost

*Nikdy nepadne má dechu stále
dost*

Hlubokost

*Skála která podepírá smělý
most*

Vysokost

*Umění tam nedosáhne ani
zlost*

(Ef 3,14-19)

Slunce je skvělý lučištník

*Slunce je skvělý lučištník
Ani jeden šíp
se nemine cíle*

*Ze střech crčí
špinavá krev
a rozlévá se po chodnicích*

*Země se opíjí
a bláznivě zpívá*

*Slunce je skvělý lučištník
Jsem zasažen do očí
Nevidím
Jsem zasažen do srdce
Vrávorám*

Je jaro

Jak jsi krásná

*Nemohla se dočkat
Zadními vrátky
vyběhla milému vstříc
v šatech sluncem vybělených*

*A v černém lese
kde se říká Pod šibenicí
zabloudila*

*Příšeří po ní vztáhlo
pošpiněné ruce
Zapletlo se jí do vlasů
Chtělo ji ukryt v houštině snů*

*Bránila se
Hořela bílým plamenem*

*A znejmilejší našel tu rozžatou svíci
v černém lese
kde se říká Pod šibenicí
a vzal ji do dlaní a řekl
Jak jsi krásná Jak jsi krásná*

Co je víra

*Když Jiří Izrael
jeden z tichých ve vřavě světa
přecházel před Velikonocemi
v roce tisícím pětistém padesátém prvním
u Toruně zamrzlou Vislu
náhle se mu led pod nohama
začal lámat*

*A Jiří Izrael skákal
z kry na kru
a přitom si zpíval žalm*

*Chvalte Hospodina stvoření nebeská
chvalte ho na výsostech*

Z kry na kru

*Chvalte jej všickni andělé jeho
chvalte jej všickni zástupové*

Z kry na kru

*Chvalte jej slunce i měsíc
chvalte jej všechny jasné hvězdy*

Z kry na kru

*Chvalte jej nebesa nebes
i vody které jsou nad nebem tímto*

Z kry na kru

*Chvalte jméno Hospodinovo všechny věci
kteréž jak on řekl pojednou stvořeny jsou*

Z kry na kru

*Chvalte Hospodina tvorové země
velrybové a všechny propasti*

Z kry na kru

*Chvalte jméno Hospodinovo
nebo vyvýšeno jest jméno jeho samého
a sláva jeho nade všechnu zemi i nebe*

*A tak se Jiří Izrael
dostal z říčního proudu
šťastně na břeh*

Signály pro všechna plavidla

*Na zahradě
hluboko v moři zeleně
pluje tajuplná loď*

*Ve strážním koši spí hlídka
Dítě s červenou tváří
Nějak je to zmohlo*

*A bílé prapory na stožárech
nesmlouvavě signalizují do všech stran
zaoceánským obrům
pirátským škunerům
milionářským jachtám
Heyerdahlům na vorech
i domorodcům v neckách*

*... Dnes ... jsem ... byl ...
... třináctkrát ... mokrý ...
... Svět ... je ... nádherný ...*

Třináctá

*Do dvanácti
jsi vstupoval bez rozpaků a násilí*

*Třináctou
jsi míjel s ostychem a bázní*

*Za ohořelým trámem
rezavý klíč jako pozvání*

*Bez dechu odemykáš
Kladivo divoce bije do traverzy*

*V prázdnou pouze čas
úhledně píše co bylo*

Čehosi je ti nevýslovně líto

*Za zády útěšný hlas
Neboj se všechno teprve začíná*

*Ach ta
třináctá komnata*

Trubači na vagóně

(Jarmile)

*Třeba to někdo slavný namaloval
A jestliže ne
tak měl*

*V praželezniční době
se hnala zelenou holandskou rovinou
lokomotiva
s jediným otevřeným vagónem*

*A na něm
tulipány divte se –
trubači s nástroji u úst*

*Fanfáry zněly
zelenou holandskou rovinou*

*Říkali
že to pan
Christopher Heinrich Ditrich Buys-Ballet
zkoumal takto jakýsi Dopplerův jev*

Řeči

*Pán s dlouhým jménem
zatoužil prostě
vidět jedoucí lokomotivu
s jediným otevřeným vagónem
a na něm trubače
a slyšet pro radost
fanfáry*

Nedospíváme

Nedospíváme

Nestárneme

*Jen čas od času nevědomky umíráme
přikryti vlajkou naděje*

*A pak se díváme
vypadlým sukem zpátky
po těch důvěrně známých s našimi jmény
kteří jsou dávno po smrti*

*Přesto si hrají jako kdysi
vyvádějí hlouposti
ale nic nemohou změnit*

*My ještě něco můžeme
Můžeme
zanechat nás mrtvé mrtvým
a denně se oblékat
do šatů špendlených z naděje*

Uzlové písmo

*Sotvakdo umí přečíst
co zaznamenali Inkové
uzlovým písmem na barevných nitích*

*Jeden samoznak
je však podnes dobře srozumitelný*

*Uzlík
spojující přetrženou nit přátelství*

Být rosou a deštěm

*Ještě včera
byla země v horečkách
Ležela naznak
s vyschlými otevřenými ústy*

*Ale dnes v noci
v tajemné hodině rozednění
jí kdosi podal doušek rosy*

*Potom
docela nízko pluly velké ryby mraků
a dotýkaly se bolestí*

*Jemně mžilo do trav
Ta vůně
Ta závrať*

*Být rosou a deštěm
sprškou spadlou odnikud
aby se aspoň
jediná vyprahlá ústa
rozvoněla kvítím*

Silonové hvězdy

*Někdy o půlnoci
se porouchal magnetofonový pásek
s křikem světa*

*Bylo ticho po pěšině
a shůry padaly bílé silonové hvězdy
Ráno ještě hořely a trošičku pálily v očích*

*A potom zase byla noc
Jasná noc
plná Armstronga a smíchu*

O půlnoci se přidal orchestrion komínů

*Pršel šedivý déšť
a ráno
z bílých hvězd zbyl jenom popel*

*Ale já stejně vím
že nakonec budou padat
bílé silonové hvězdy
co nikdy neshoří*

Oáza

Poušť se dostala až sem

*Hledám oázu
v písku který se přesypá
mezi zvětralými skalisky paneláků*

*Hledám oázu
ve štěrku který se zvolna sune
po schodištích*

*Hledám oázu
dlouho a marně
a přece vím
je tu
je nablízku*

*Oáza
se studánkami očí
zrcadlících nebe
S palmami laskavosti
zastiňující satanské slunce*

*A v ní už na kolenou plánují
jak na poušti zase pokvetou
jabloně a růže a sedmikrásky*

Malý příspěvek k odzbrojení

Měl jsem této noci sen

Přijel mě navštívit státník

Tenaten

*Vystoupil na naší otlučené tramvajové zastávce
ze samoobslužného vozu*

v rozhlase zrovna zpíval Suchý

(v okně seděla kočka)

Byl prostě takový sváteční den

Vykonali jsme spolu přehlídku

prázdných lahví od mléka

co stály v pozoru před obchodem

a pak další přehlídku

oblohy

(snad že je příliš čistá já nevím)

A pak jsme se odebrali k nám

obklopeni šesti koloběžkami

dvě vpředu

dvě po stranách

dvě vzadu

a jednou tříkolkou

Z kteréhosi dvorku

se ozvaly dunivé rány

Klepali koberce (proč se lidi nemaj rádi)

To má člověk někdy legrační sny že

OBSAH:

I POHLEDNICE

Zima na dědině	7
Kdesi na Vysočině	8
U rybníka jménem František	9
Rybníky na Vysočině	10
Můj Kyjov	11
Sklepy pod hřbitovem	12
Starý židovský hřbitov	13
Luhačovické inhalatorium	14
To nejzajímavější	15
Poraněná krajina	16
Po bouři v horách	17
Tatry I	18
Tatry II	19
V horách	20
U Chopinova pomníku ve Varšavě	21
Obrazy	22

II TÁZÁNÍ

Nezaklepávejte mě slova	25
Noc a den	26
Setkání abiturientů	27
Spirituál	28
Všichni jsme dobří	29
O zlých mrtvých	30
Plnou parou	31
Nemít nic	32
Něco chybí	33

Jekyll a Hyde	34
Letní kino	35
Kavárna na náměstí	36
Příměří	37
Navzdory I	38
Navzdory II	39
Lhostejnost I	40
Lhostejnost II	41
Začátek září	42
Rekviem za vánoční stromky	43

III NADĚJKY

Kudy jdou dějiny	47
Hodina zpěvu	48
Ještě ne jaro	50
Rozměry lásky	51
Slunce je skvělý lučištník	52
Jak jsi krásná	53
Co je víra	54
Signály pro všechna plavidla	56
Třináctá	57
Trubači na vagóně	58
Nedospíváme	59
Uzlové písmo	60
Být rosou a deštěm	61
Silonové hvězdy	62
Oáza	63
Malý příspěvek k odzbrojení	64

*Zdeněk Svoboda:
Nezaklepávejte mě slova*

*Vydala Brněnská diecéze
Církve československé husitské, v roce 2007
Vydání druhé*

Výroba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně

© Zdeněk Svoboda
© Ilustrace: Jana Wienerová

ISBN 978-80-87219-05-8